

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2016/2021**2022/EØS/13/100****av 2. juni 2016****om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for tilgang til referanseverdier(*)**

EUROPAKOMMISSIONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 37 nr. 4 tredje ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EU) nr. 600/2014 inneholder bestemmelser om ikke-diskriminerende tilgang til clearing og handel mellom sentrale motparter og handelsplasser, herunder tilgang til lisenser for og opplysninger om referanseverdier som brukes til å fastsette verdien på visse finansielle instrumenter for handels- og clearingformål. Gitt det store utvalget referanseverdier kan opplysningene som sentrale motparter og handelsplasser trenger for clearing- eller handelsformål, variere avhengig av en rekke faktorer, herunder det relevante finansielle instrumentet som omsettes eller cleares, og den typen referanseverdi som det finansielle instrumentet henviser til. Derfor bør sentrale motparter og handelsplasser kunne anmode om tilgang til alle typer opplysninger, forutsatt at opplysningene er nødvendige for clearing- eller handelsformål.
- 2) Mangfoldet av referanseverdier og de ulike anvendelsene gjør en felles tilnærming uhensiktsmessig og en høy grad av harmonisering av innholdet i lisensavtalene umulig. Det å begrense vilkårene for når det kan gis tilgang med forhåndsdefinerte og uttømmende krav, kan derfor være ødeleggende for alle parter.
- 3) En person med eiendomsrett til en referanseverdi bør kunne fastsette ulike vilkår for tilgangen som ulike kategorier av sentrale motparter og handelsplasser har til referanseverdien, bare dersom dette er objektivt begrunnet, for eksempel på grunn av kvantiteten, omfanget eller anvendelsesområdet det anmodes om, og dette skal skje på en forholdsmessig måte. De ulike kategoriene og kriteriene som definerer de ulike kategoriene av sentrale motparter og handelsplasser, bør gjøres offentlig tilgjengelige.
- 4) Metoden for å vurdere om en referanseverdi er ny eller ikke, vil variere fra tilfelle til tilfelle. Personen med eiendomsrett til en referanseverdi bør derfor godtgjøre på hvilken måte referanseverdien er ny, dersom dette påberopes som grunn til å nekte umiddelbar tilgang. Hver vurdering av en erklært ny referanseverdi bør ta hensyn til en kombinasjon av ulike faktorer og deres passende vektning og ikke basere seg på en enkelt faktor for å vurdere hvorvidt referanseverdien oppfyller kriteriene angitt i forordning (EU) nr. 600/2014.
- 5) Selv om to referanseverdiers verdier kan korrelere i høy grad, særlig på kort sikt, kan deres sammensetning eller metode være fundamentalt forskjellige. Korrelasjonen på lang sikt og likheter i sammensetningen og metoden til hver av referanseverdiene bør derfor tas i betraktning i vurderingen av om en referanseverdi er ny. Med tanke på hvor uensartede referanseverdier er, ut over de faktorene som er fastsatt i denne forordning, bør en person med eiendomsrett til en referanseverdi også vurdere ytterligere faktorer som er spesifikke for den berørte typen referanseverdi, idet det tas hensyn til standarder som er i bruk. For råvarereferanseverdier bør andre faktorer vurderes, herunder om de relevante referanseverdiene er basert på forskjellige underliggende råvarer og forskjellige leveringssteder.
- 6) Nye serier av referanseverdier gis ut regelmessig, f.eks. referanseverdier for kredittapsbytteavtaler («credit default swaps»). I slike tilfeller er den nyutgitte referanseverdien en videreføring av den tidligere serien, og den bør derfor ikke anses som en ny referanseverdi.
- 7) For å sikre konsekvens og for å sikre at finansmarkedene virker på en tilfredsstillende måte, må bestemmelsene i denne forordning og bestemmelsene fastsatt i forordning (EU) nr. 600/2014 få anvendelse fra samme dato.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 313 av 19.11.2016, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 85/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 88 av 31.10.2019, s. 7.

(1) EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84.

- 8) Denne forordning bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) har framlagt for Kommisjonen.
- 9) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordning, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet ved artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾.

VEDT ATT DENNEFORORDNING:

Artikkel 1

Opplysninger som skal gjøres tilgjengelige for sentrale motparter og handelsplasser

1. En person med eiendomsrett til en referanseverdi skal på anmodning gjøre tilgjengelig for sentrale motparter og handelsplasser de opplysningene som er nødvendige for utførelsen av deres clearing- eller handelsfunksjoner, tilpasset den særlige typen referanseverdi som det søkes tilgang til, og det relevante finansielle instrumentet som skal handles eller cleares.
2. En sentral motpart eller handelsplass skal i sin anmodning forklare hvorfor slike opplysninger er nødvendige for clearing- eller handelsformål.
3. Med henblikk på nr. 1 skal relevante handels- og clearingfunksjoner minst omfatte følgende:
 - a) For en handelsplass:
 - i) Førstegangsvurdering av referanseverdiens egenskaper.
 - ii) Markedsføring av det relevante produktet.
 - iii) Støtte til prisdannelsesprosessen for kontraktene som er opptatt eller skal opptas til notering.
 - iv) Løpende markedstilsynsvirksomhet.
 - b) For en sentral motpart:
 - i) Egnet risikostyring av relevante åpne posisjoner i børsomsatte derivater, herunder avregning.
 - ii) Overholdelse av de relevante forpliktelsene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁽²⁾.
4. Relevante opplysninger om priser og transaksjoner omhandlet i artikkel 37 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) nr. 600/2014 skal minst omfatte følgende:
 - a) Opplysninger om referanseverdiens verdier.
 - b) Omgående underretning om eventuelle unøyaktigheter i beregningen av referanseverdiene og av de oppdaterte eller korrigerte referanseverdiene.
 - c) Historiske referanseverdier, der personen med eiendomsrett til referanseverdien oppbevarer slike opplysninger.
5. Når det gjelder sammensetning, metode og prissetting, skal opplysningene som framlegges, gjøre sentrale motparter og handelsplasser i stand til å forstå hvordan hver referanseverdi opprettes, og den faktiske metoden som brukes til å lage referanseverdiene. Relevante opplysninger om sammensetning, metode og prissetting skal minst inneholde:
 - a) Definisjoner av alle viktige termer som brukes i forbindelse med referanseverdiene.
 - b) Begrunnelsen for å vedta en metode og framgangsmåtene for gjennomgåelse og godkjenning av metoden.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

- c) Kriteriene og framgangsmåtene som brukes til å fastsette referanseverdien, herunder en beskrivelse av inndataene, prioriteringen av forskjellige typer inndata, bruken av eventuelle ekstrapoleringsmodeller eller -metoder og eventuelle framgangsmåter for rebalansering av en referanseverdis bestanddeler.
- d) De kontrollene og reglene som gjelder for utøvelsen av skjønn eller vurderinger, for å sikre konsekvent anvendelse av slikt skjønn eller slike vurderinger.
- e) Framgangsmåtene som gjelder for fastsettelse av referanseverdien i stressperioder, eller i perioder der kildene til transaksjonsdataene kan være utilstrekkelige, unøyaktige eller upålitelige, og mulige begrensninger for referanseverdien i slike perioder.
- f) Tidsrommet da referanseverdien beregnes.
- g) Framgangsmåtene som gjelder for referanseverdiens rebalanseringsmetode, og de resulterende vektingene av referanseverdiens bestanddeler.
- h) Framgangsmåtene for håndtering av feil i inndataene eller i fastsettelsen av referanseverdien, herunder når det kan være påkrevd med en ny fastsettelse av referanseverdien.
- i) Opplysninger om hyppigheten av eventuelle interne gjennomgåelser og godkjenninger av sammensetningen og metoden og eventuelt opplysninger om framgangsmåtene for og hyppigheten av eksterne gjennomgåelser av sammensetningen og metoden.

Artikkel 2

Alminnelige vilkår for opplysningene gjennom lisensiering som skal gis til sentrale motparter og handelsplasser

1. En person med eiendomsrett til en referanseverdi skal uten unødig opphold gjøre tilgjengelig alle relevante opplysninger omhandlet i artikkel 1 som sentrale motparter og handelsplasser anmoder om gjennom lisensiering, enten som et engangstilfelle, herunder endringer av tidligere framlagte opplysninger, eller fortløpende eller regelmessig, avhengig av hvilken type opplysninger det dreier seg om.
2. En person med eiendomsrett til en referanseverdi skal framlegge alle relevante opplysninger omhandlet i artikkel 1 for alle sentrale motparter og handelsplasser gjennom lisensiering innenfor samme tidsrammer og på samme vilkår, med mindre andre vilkår kan begrunnes objektivt.
3. Kravene i nr. 1 og 2 får ikke anvendelse dersom og så lenge en person med eiendomsrett til en referanseverdi kan godtgjøre at visse opplysninger er offentlig tilgjengelige eller på andre måter kommersielt tilgjengelige for sentrale motparter og handelsplasser, dersom slike opplysninger er pålitelige og aktuelle.

Artikkel 3

Differensiering og ikke-diskriminering

1. Dersom en person med eiendomsrett til en referanseverdi i samsvar med artikkel 37 nr. 1 i forordning (EU) nr. 600/2014 fastsetter andre vilkår, herunder avgifter og betalingsvilkår, skal nevnte vilkår få anvendelse på en måte som er spesifikk for hver kategori av lisenstakere.
2. En person med eiendomsrett til en referanseverdi skal fastsette samme rettigheter og plikter for alle lisenstakere innenfor samme kategori.
3. En person med eiendomsrett til en referanseverdi skal gjøre kriteriene som definerer de forskjellige kategoriene av lisenstakere, offentlig tilgjengelige.
4. En person med eiendomsrett til en referanseverdi skal på anmodning kostnadsfritt meddele enhver sentral motpart eller handelsplass vilkårene som gjelder for den kategorien som den sentrale motparten eller handelsplassen tilhører.
5. En person med eiendomsrett til en referanseverdi skal gjøre tilgjengelig for alle lisenstakere innenfor samme kategori eventuelle tilføyelser til eller endringer av vilkårene for lisensavtaler inngått med en lisenstaker innenfor denne kategorien på samme vilkår.

*Artikkel 4***Andre vilkår for tilgang**

1. En person med eiendomsrett til en referanseverdi skal fastsette vilkårene for lisensavtaler og kostnadsfritt gjøre dem tilgjengelige for sentrale motparter og handelsplasser på anmodning. Vilrårene skal omfatte følgende:
 - a) Anvendelsesområdet og innholdet av opplysningene for hver anvendelse i henhold til lisensavtalene, med en klar angivelse av fortrolige opplysninger i hvert tilfelle.
 - b) Vilrårene for sentrale motparters og handelsplassers videreformidling av opplysninger, dersom det er tillatt.
 - c) De tekniske kravene for levering av tjenesten.
 - d) Avgiftene og betalingsvilkårene.
 - e) Vilrårene som gjør at avtalen utløper, idet det tas hensyn til levetiden til finansielle instrumenter som henviser til referanseverdien.
 - f) De uforutsette omstendighetene og de relevante tiltakene for å regulere videreføringen, overgangsperiodene og avbrytelsen av tjenesten i en periode med uforutsette omstendigheter som
 - i) muliggjør oppsigelse på en ordnet måte,
 - ii) sikrer at oppsigelsen ikke utløses ved mindre overtredelser av kontrakten, og at den berørte parten gis en rimelig frist til å avhjelpe eventuelle overtredelser som ikke gir anledning til øyeblikkelig oppsigelse,
 - g) gjeldende lovgivning og fordeling av ansvar.
2. Lisensavtalen skal kreve at sentrale motparter, handelsplasser og personer med eiendomsrett til en referanseverdi utarbeider egnede retningslinjer, framgangsmåter og systemer for å sikre følgende:
 - a) Gjennomføring av tjenesten uten unødige opphold i henhold til en forhåndsbestemt tidsplan.
 - b) At alle opplysninger som gis av partene i hele tilgangsordningens varighet, holdes oppdatert, herunder opplysninger som kan påvirke omdømmet.
 - c) En kommunikasjonskanal mellom partene som er hurtig, pålitelig og sikker i lisensavtalens levetid.
 - d) Samråd dersom det er sannsynlig at en endring av noen av enhetenes virksomhet kan få en vesentlig innvirkning på lisensavtalen eller på de risikoene som den andre enheten er eksponert for, og underretning innen en rimelig frist før det gjennomføres eventuelle endringer av noen av enhetenes virksomhet.
 - e) Framlegging av opplysninger og relevante instruksjoner for å overføre og anvende dem gjennom avtalte tekniske kanaler.
 - f) Framlegging av oppdaterte opplysninger til personer med eiendomsrett til en referanseverdi som gjelder videreformidling, dersom det er tillatt, av opplysninger til sentrale motparters clearingmedlemmer og medlemmer av eller deltakere på handelsplasser.
 - g) At tvisteløsninger og oppsigelser av avtalen skjer på en ordnet måte i samsvar med de identifiserte omstendighetene.

*Artikkel 5***Standarder for hvordan det godtgjøres at en referanseverdi er ny**

1. Ved fastsettelsen av om en ny referanseverdi oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 37 nr. 2 bokstav a) og b) i forordning (EU) nr. 600/2014, skal en person med eiendomsrett til en referanseverdi ta hensyn til følgende standarder:
 - a) Om kontrakter basert på den nyere referanseverdien ikke kan avregnes eller vesentlig motregnes mot kontrakter basert på den relevante eksisterende referanseverdien av en sentral motpart.
 - b) Om de regionene og sektorene som omfattes av de relevante referanseverdiene, verken er de samme eller lignende.

- c) Om de relevante referanseverdiene verdier ikke korrelerer i høy grad.
 - d) Om sammensetningen av de relevante referanseverdiene, idet det tas hensyn til antallet bestanddeler, de faktiske bestanddelene, deres verdier og deres vektninger, verken er de samme eller lignende.
 - e) Om metodikkene for hver relevante referanseverdi verken er de samme eller lignende.
2. I tillegg til standardene fastsatt i nr. 1 skal følgende tilleggsstandarder tas i betraktning for råvarereferanseverdier:
- a) Om de relevante referanseverdiene ikke er basert på samme underliggende råvarer.
 - b) Om leveringsstedene for de underliggende råvarene ikke er de samme.
3. I tillegg til standardene fastsatt i nr. 1 og 2 skal en person med eiendomsrett til en referanseverdi ta hensyn til ytterligere standarder som er spesifikke for de typene referanseverdier som vurderes, alt etter hva som er relevant.
4. Et nyutgitt serie av en referanseverdi skal ikke utgjøre en ny referanseverdi.

Artikkel 6

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra den datoen som er nevnt i artikkel 55 fjerde ledd i forordning (EU) nr. 600/2014.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 2. juni 2016.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President
